

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 9Co/228/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2509205946
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 01. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Renáta Gavalcová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2019:2509205946.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu: Mgr. Renáta Gavalcová a sudcov: JUDr. Martin Holič a JUDr. Bibiána Ťažiarová, v právnej veci žalobkyne: B. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. XX, F., proti žalovanému: P. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. R. XXX, o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Piešťany zo 4. decembra 2017, č.k. 5C/172/2009-253, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku I. a v závislom výroku II. p o t v r d z u j e .

II. Žalovanému sa voči žalobkyni nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie vo výroku I. uložil žalobkyni povinnosť za účelom vzájomného finančného vyrovnania v rámci širšieho vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov zaplatiť žalovanému sumu 2.725,58 eura v mesačných splátkach po 100,- eur, vždy do 25. dňa príslušného mesiaca, počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozsudku, až do úplného vyrovnania, pod stratou výhody splátok v prípade omeškania žalobkyne s plnením ktorejkoľvek splátky. Vo výroku II. žalovanému nárok na náhradu trov konania proti žalobkyni nepriznal. Vo výroku III. návrh žalobkyne datovaný dňa 20.11.2017, doručený Okresnému súdu Piešťany dňa 4.12.2017, na prerušenie konania do skončenia exekučného konania vedeného na Okresnom súde Piešťany pod sp. zn. 6Er/3011/2009 zamietol.

2. Svoje rozhodnutie súd právne odôvodnil použitím ustanovení § 143, § 147 ods. 1, § 148 ods. 1, § 149 ods. 1, 3, 4, § 150, § 853 ods. 1 Občianskeho zákonníka, § 76 ods. 2 veta druhá zákona č. 36/2005 Z.z., § 215 ods. 1, § 151 ods. 1, § 217 ods. 1 veta prvá CSP, § 262 ods. 1, § 255 ods. 1, 2, § 162 ods. 1 písm. a), § 164, § 162 ods. 3 CSP.

3. Vecne svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že vykonaným dokazovaním mal za preukázané, že strany sporu uzavreli dňa 4.9.1999 manželstvo, ktoré bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Piešťany č. k. 5C/516/2008-51 z 29.1.2009, ktorý nadobudol právoplatnosť vo výroku o rozvedení manželstva dňa 28.2.2009, kedy spolu so zánikom manželstva zaniklo aj BSM strán sporu. Žaloba na vyporiadanie BSM bola doručená súdu dňa 12.6.2009, t. j. do 3 rokov od zániku BSM, a teda žaloba bola podaná včas a dôvodne, keďže medzi stranami sporu nedošlo k dohode o vyporiadaní ich BSM (§ 149 ods. 4 OZ a contrario). Súd mal za preukázané, že do masy BSM v čase zániku BSM patrili hnuiteľné veci, ako aj nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXX pre kat. úz. D. ako pozemok s parc. č. 3457 - zastavané plochy a nádvorie o výmere 303 m², pozemok s parc. č. 3458 - záhrady o výmere 626 m² a rodinný dom so súp. č. XXXX podstavený na pozemku s parc. č. 3457. V exekučnom konaní vedenom na

Okresnom súde Piešťany pod sp. zn. 6Er/3011/2009 vo veci oprávnených mal. B. K. a mal. P. K., t. j. oprávnených maloletých detí strán sporu, proti povinnému žalovanému, o vymozenie dlžného výživného, boli tieto nehnuteľnosti vydražené exekútorom, pričom súd schválil príklep exekútora na dražbe, a bezpodielovými spoluvlastníkmi týchto nehnuteľností sa stali manželia S. a Z. C.. Nehnuteľnosti boli vydražené za sumu 70.800,- eur. Hnuteľné veci, ktoré patrili do masy BSM v čase zániku BSM, už nie sú v dispozičnej moci ani jednej zo strán sporu, pričom ani jedna zo strán sporu nevedela súdu preukázať, kde sa tieto veci nachádzajú, a či vôbec existujú. Za trvania manželstva strany sporu uzavreli zmluvu o hypotekárnom úvere s N., a. s. a zmluvu o stavebnom úvere s S., a. s. Tieto úvery nie sú do dnešného dňa splatené. Medzi stranami sporu bolo nepochybné, že v období od konca júna 2008, daň zo spoločnej nehnuteľností, ako aj splátky oboch úverov uzavretých za trvania manželstva, platil výlučne žalovaný. Náhradu polovice takto vynaložených výdavkov si v rámci širšieho vyporiadania BSM žalovaný riadne uplatnil, ich výšku a právny dôvod riadne zdokladoval, preto súd prihliadol na náklady žalovaného vynaložené na spoločnú nehnuteľnosť a na spoločné dlhy strán sporu vzniknuté za trvania ich manželstva. Súd bral do úvahy kritérium, na ktoré musí brať ohľad aj v rámci širšieho vyporiadania BSM, ktorým sú potreby maloletých detí, najmä že žalobkyňa od júna 2008 býva s deťmi v prenajatom byte a že žalobkyňa sa stará o výchovu spoločných maloletých detí. V danom prípade kritérium potrieb maloletých detí od júna 2008 a starostlivosť o ne vyvážilo kritérium, že žalovaný sa sám (pozn. zo spoločných prostriedkov patriacich do BSM) snažil od júna 2008 o udržanie spoločných nehnuteľností splácaním úverov a platil daň zo spoločných nehnuteľností, t. j. daň zo stavby - domu, v ktorom žalobkyňa nebývala od konca júna 2008. Súd však musel prihliadnuť na skutočnosť, že žalovaný splácal spoločné dlhy vzniknuté za trvania manželstva aj daň zo spoločných nehnuteľností aj po zániku BSM, t. j. v období od 28.2.2009. Náklady vynaložené žalovaným po zániku BSM na ich spoločný majetok uhradil z finančných prostriedkov patriacich do jeho výlučného majetku a preto v rámci širšieho vyporiadania BSM bolo potrebné prihliadnuť na výšku jeho nákladov z jeho výlučného majetku na spoločné dlhy a daň zo spoločných nehnuteľností, ktoré žalovaný platil po zániku BSM v preukázanej výške 5.451,15 eura, vypočítanej ako zaplatená daň z nehnuteľností v celkovej sume 188,73 eura + splátky hypotekárneho úveru v prospech N., a. s. v sume 4.464,94 eura + splátky stavebného úveru v prospech S., a. s. v sume 797,48 eura. Súd v rámci širšieho vyporiadania BSM vychádzal zo zásady, že podiely oboch bývalých manželov sú rovnaké a preto uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalovanému sumu zodpovedajúcu polovici nákladov vo výške sume 2.725,58 eura. Túto sumu súd umožnil žalovanej zaplatiť v splátkach po 100 eur mesačne v súlade s ust. § 217 ods. 2 CSP pod hrozbou straty výhody splátok pre prípad omeškania žalovanej s plnením ktorejkoľvek splátky v súlade s ust. § 232 ods. 4 CSP. Pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania súd prihliadnuť na povahu sporu a okolnosti prípadu, mal za to, že vo veci bol žalovaný úspešný v časti o zaplatenie sumy 2.725,58 eura, čo predstavuje 63,88 % z ním uplatnenej sumy 4.266,77 eura. Žalobkyňa bola úspešná v časti o zaplatenie sumy 1.541,19 eura, ktorú súd žalovanému nepriznal, t. j. v rozsahu 36,12 %. Nakoľko žalovaný mal vo veci väčší úspech než žalobkyňa, vzniklo mu podľa § 255 ods. 2 CSP právo na náhradu trov konania podľa pomeru úspechu vo veci v rozsahu 63,88 % mínus 36,12 %, čo predstavuje 27,76 % Nakoľko žalovanému zo spisu žiadne trovy konania nevyplyvajú a iné trovy si neuplatnil, súd mu nárok na náhradu trov konania proti žalobkyni nepriznal. Súd zamietol návrh žalobkyne zo dňa 20.11.2017 na prerušenie konania do skončenia exekučného konania vedeného na Okresnom súde Piešťany pod sp. zn. 6Er/3011/2009 a pred súdnym exekútorom JUDr. Ing. Romanom Liščákom pod sp. zn. Ex 3882/2009 z dôvodu, že z obsahu spisu je nepochybné, že predmetné nehnuteľnosti už nepatria do BSM strán sporu, a že rozvrh výťažku z dražby týchto nehnuteľností nepokryje všetky dlhy žalovaného ako povinného v exekučnom konaní, ani spoločné dlhy strán sporu.

4. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podala odvolanie žalobkyňa a to z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. e), i) a f) CSP a žiadala, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a celú vec vrátil na nové konanie a rozhodnutie. Žalobkyňa v odvolaní namietala, že súd vo svojom rozhodnutí neuviedol, že v exekučnom konaní vedenom na Okresnom súde Piešťany pod sp. zn. 6Er/3011/2009 sa okrem pohľadávok a to súdnych trov a trov exekúcie v sume 4.428,33 eur, pohľadávky N. C. v sume 35.877,30 eur, dlžného výživného oprávnených mal. B. K. a mal. P. K. v sume 14.499,09 eur, pohľadávky S., a.s. v sume 15.995,28 eur, vedie ešte jedna pohľadávka S., a.s. vo výške 4.655,34 eur s príslušenstvom, ktorá síce vznikla z úverového vzťahu v ktorom ako dlžník vystupuje sestra žalobkyne, ale žalovaný bol pri tomto záväzku ako ručiteľ čo znamená, že v prípade, ak by sa úver nesplácal, nastúpila by jeho ručiteľská povinnosť. Keďže tento zmluvný vzťah vznikol počas manželstva, išlo o záväzok obidvoch bývalých manželov, hoci ručiteľom na tejto zmluve bol iba žalovaný. Žalobkyňa má za to, že súd prvej inštancie sa mal v rámci dokazovania zaoberať aj obsahom súdneho spisu sp. zn. 5C/208/2013, nakoľko

to vyplýva z exekučného spisu sp. zn. 6Er/3011/2009 a taktiež na túto skutočnosť upozorňovala aj na pojednávaní.

5. Žalovaný odvolací návrh nepodal, k odvolaniu žalobkyne zaslal písomné vyjadrenie, v ktorom uviedol, že žiada odvolací súd, aby napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil, nakoľko odvolanie žalobkyne nie je dôvodné. Je toho názoru, že súd sa nemohol zaoberať oboznámením sa s obsahom spisu 5C/208/2013, nakoľko žalobkyňa žiadnym spôsobom nenavrhlá súdu, aby takýto dôkaz bol vykonaný a preto súd nemal dôvod sa nejakým takýmto dôkazom zaoberať. Ďalej poukázal na vyjadrenie žalobkyne na pojednávaní dňa 16.10.2017, na ktorom uviedla, že v prejednávanej veci už nemá čo dodať a zo spoločného majetku už nič nemajú, nakoľko nehnuteľnosť bola vydražená na sumu 70.800,- eur a preto nie je čo prejednať, nakoľko nehnuteľné veci sa nemajú aké vyporiadať a hnutelné veci sa taktiež nemajú aké vysporiadať. Ďalej žalovaný uviedol, že pohľadávka v konaní 5C/208/2013 nebola, nie je a nebude pohľadávkou, ktorá by patrila do BSM bývalých manželov, pretože z tejto pohľadávky nikto z manželov nenadobudol do vlastníctva žiaden majetok a ani žiadnu vec. Pohľadávka v konaní 5C/208/2013 nie je pohľadávkou bývalých manželov a preto ju súd ani nemôže v tomto konaní vyporiadať, navyše ak v prípade, aby by išlo iba o dlh patriaci do BSM, tak podľa ustálenej súdnej praxe sa iba dlhy manželov nevysporiadavajú. Žalovaný uviedol, že v konaní vedenom pod sp. zn. 5C/208/2013 na Okresnom súde Piešťany bol rozsudkom zo dňa 10.09.2015 návrh zamietnutý a na odvolanie žalobcu, Krajský súd v Trnave ako súd odvolací, napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil. V prílohe svojho vyjadrenia zaslal žalovaný kópiu rozsudku Krajského súdu v Trnave zo dňa 03.05.2017 s vyznačenou doložkou právoplatnosti.

6. Z fotokópie rozsudku Krajského súdu v Trnave sp. zn. 11Co/245/2016-108 zo dňa 03.05.2017 vyplýva, že Krajský súd v Trnave, ako súd odvolací, potvrdil rozsudok Okresného súdu Piešťany zo dňa 10.09.2015 č.k. 5C/208/2013-74, ktorým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol žalobu žalobcu - S. K., a.s. proti žalovaným: 1/ A. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. X, D. a 2/ P. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. R. č. XXX, kde predmetom konania bolo zaplatenie sumy 4.655,34 eur s príslušenstvom. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 12.06.2017.

7. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 Civilného sporového poriadku), oprávneným subjektom (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 363 CSP) a že odvolateľka v odvolaní použila zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. f, h) CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie podľa § 379 a § 380 ods. CSP, súc pritom viazaný skutkovým stavom, ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli a na webovej stránke odvolacieho súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 CSP) a dospel k záveru, že boli splnené podmienky pre potvrdenie rozsudku súdu prvej inštancie v napadnutom výroku I. a v závislom výroku II. o nároku na náhradu trov konania (§ 387 ods. 1 CSP).

8. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, konania jemu predchádzajúceho, ako aj celého obsahu spisového materiálu dospel k záveru, že súd prvej inštancie zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom pre vyhlásenie rozsudku, na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec i správne právne posúdil.

9. Závery súdu prvej inštancie týkajúce sa vyporiadania a obsiahnuté (čo do zadefinovania tzv. masy BSM, zistenia jednotlivých vecí - existujúcich ako v čase zániku bezpodielového spoluvlastníctva manželov, tak aj v čase jeho vyporiadania - aj čo do tzv. širšieho vyporiadania - tohto prihliadajúceho najmä na existenciu, resp. i neexistenciu niektorých ďalších majetkových práv a hodnôt) v napadnutom rozsudku (v jeho odôvodnení) treba považovať za súladné so zákonom i skutkovými zisteniami plynúcimi z riadne vykonaného dokazovania. Súd prvej inštancie podľa odvolacieho súdu dospel k správnym skutkovým zisteniam, a pretože v celom rozsahu zdieľa i jeho právny záver vo veci, keď vec i správne právne posúdil, s poukazom na ustanovenie 387 ods. 2 Civilného sporového poriadku odvolací súd odkazuje na správne a presvedčivé odôvodnenie písomného vyhotovenia preskúmaného rozsudku. Odvolací súd nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od týchto záverov súdu prvej inštancie odchýliť, a preto nemôže dať za pravdu odvolateľke. Na zdôraznenie správnosti záverov súdu prvej inštancie sa potom žiada dodať už len nasledovné:

10. Predmetom konania je vyporiadanie zaniknutého bezpodielového spoluvlastníctva bývalých manželov - strán sporu. Vzhľadom na rozsah a dôvody odvolania žalobkyne je predmetom odvolacieho konania posúdiť, či súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k správnym skutkovým zisteniam a či vec právne správne posúdil.

11. V prejednávanej veci bola, pokiaľ išlo o napadnutú časť rozsudku vo veci samej, spornou a odvolaním žalobkyne nastolenou otázka existencie ďalšieho dlhu patriaceho do masy BSM vzniknutého z úverovej zmluvy uzavretej s S. a.s., v ktorej žalovaný vystupuje ako ručiteľ, ktorý dlh je predmetom konania vedeného na Okresnom súde Piešťany pod sp. zn. 5C/208/2013, s námietkou nevykonania dôkazu zistenia tohto dlhu v prejednávanej veci, ktorá skutočnosť bola zistiteľná ako zo spisu vedeného na Okresnom súde Piešťany pod sp. zn. 6Er/3011/2009 a taktiež vyjadrenia žalobkyne na pojednávaní.

12. Podľa § 366 písm. d) Civilného sporového poriadku prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

13. Zákon pripúšťa prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany v odvolacom konaní iba výnimočne a v obmedzenom rozsahu. Strana zásadne nemôže uplatniť v odvolacom konaní tie prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré mohol uplatniť, ale neurobil tak v konaní pred súdom prvej inštancie. Takéto prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany nemôže odvolací súd vziať do úvahy. Naopak, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré môžu byť použité v odvolaní, aj keď neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, sú charakteristické tým, že sa viažu na konkrétne vymedzené procesné situácie v konaní pred súdom prvej inštancie, najmä na to, že ich strana bez svojej viny nemohla uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie. Nemožnosťou ich označenia alebo predloženia treba rozumieť nemožnosť ich procesného uplatnenia v procese dokazovania v konaní pred súdom prvej inštancie, t. j. situáciu, kedy strana nemohla prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany označiť, alebo predložiť, pretože o nich nevedela, resp. ich nemala k dispozícii a ani inak z procesného hľadiska nezavinila nesplnenie svojej povinnosti ich tvrdenia alebo predloženia.

14. K tomuto odvolaciemu dôvodu krajský súd uvádza, že nemohol naň prihliadať, pretože bol uplatnený žalobkyňou až v rámci odvolacieho konania. Išlo o novotu v odvolacom konaní v zmysle ust. § 366 CSP <., pretože tento prostriedok procesného útoku nepoužila v konaní pred súdom prvej inštancie. Aj keď žalobkyňa v odvolaní uvádza, že existenciu tohto dlhu uviedla aj na pojednávaní pred súdom prvej inštancie, odvolací súd je nútený konštatovať, že z obsahu spisu to nevyplýva. Žalobkyňa mala vedomosť o tejto skutočnosti a neuviedla ju pred súdom prvej inštancie, hoci zo strany okresného súdu boli obe sporové strany poučené o sudcovskej (na pojednávaní dňa 16.10.2017 poučení o povinnosti označenia a predloženia dôkazov v lehote do 20.11.2017), ako aj zákonnej koncentrácii konania (na pojednávaní dňa 4.12.2017). Ak prostriedok procesného útoku žalobkyňa v konaní pred súdom prvej inštancie neuplatnila, tak na túto novotu v odvolacom konaní, uplatnenú žalobkyňou, nemohol krajský súd prihliadať. Pre úplnosť krajský súd ako súd odvolací poukazuje na to, že v konaní vedenom na Okresnom súde Piešťany pod sp. zn. 5C/208/2013 v ktorom mal predmetný dlh patriaci do masy BSM vzniknúť, bolo právoplatne rozhodnuté tak, že návrh veriteľa S., a.s bol voči žalovanému zamietnutý, z čoho vyplýva, že žiaden ďalší dlh žalovanému ani nevznikol.

15. S poukazom na vyššie uvádzané, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku I. vo veci samej o výplatovej povinnosti žalobkyne, vrátane závislého výroku II. o nároku strán na náhradu trov konania (osobitne odvolaním nenapadnutého a v prípade ktorého ani odvolací súd nezistil žiadne zjavné dôvody jeho nesprávosti), s použitím ustanovenia § 387 ods. 1 Civilného sporového poriadku z dôvodu ich vecnej správnosti potvrdil.

16. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ustanovenia § 262 ods. 1 v spojení s § 396 ods. 1 Civilného sporového poriadku, pričom v odvolacom konaní úspešnej žalobkyňi priznal voči žalovanému v zmysle ustanovenia § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie osobitným uznesením po právoplatnom skončení veci.

17. Senát krajského soudu toto rozhodnutí přijal poměrem hlasů 3:0, tedy jednohlasně (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučení:

Proti rozhodnutí odvolacího soudu je přípustné dovolání, ak to zákon připušta (§ 419 CSP).

Dovolání je přípustné proti každému rozhodnutí odvolacího soudu vo věci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo věci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacího soudu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie soudu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacího soudu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho soudu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho soudu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho soudu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho soudu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho soudu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a

ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).